

کتاب مقدس درباره تثلیث چه می گوید؟ قسمت سوم (آخر)

قسمت سوم (آخر)

خدای پسر، کسی است که پدر بوسیله او این امور را به انجام می رساند: آفرینش و حفظ عالم هستی (اول قرن‌تین فصل ۸ آیه ۶؛ یوحنا فصل ۱ آیه ۳؛ کولسیان فصل ۱ آیه های ۱۶ تا ۱۷)، مکاشفه الهی (یوحنا فصل ۱ آیه ۱؛ متی فصل ۱۱ آیه ۲۷؛ یوحنا فصل ۱۶ آیه های ۱۲ تا ۱۵؛ مکاشفه فصل ۱ آیه ۱)، نجات (دوم قرن‌تین فصل ۵ آیه ۱۹؛ متی فصل ۱ آیه ۲۱؛ یوحنا فصل ۴ آیه ۴۲). خدای پدر همه این امور را بوسیله پسرش به انجام می رساند.

خدای روح القدس، کسی است که پدر بوسیله او این امور را به انجام می رساند: آفرینش و حفظ عالم هستی (پیدایش فصل ۱ آیه ۲؛ ایوب فصل ۲۶ آیه ۱۳؛ مزامیر فصل ۱۰۴ آیه ۳۰)، مکاشفه الهی (یوحنا فصل ۱۶ آیه های ۱۲ تا ۱۵؛ افسسیان فصل ۳ آیه ۵؛ دوم پطرس فصل ۱ آیه ۲۱) و نجات (یوحنا فصل ۳ آیه ۶؛ تیطوس فصل ۳ آیه ۵؛ اول پطرس فصل ۱ آیه ۲) و کارهای مسیح (اشعیا فصل ۶۱ آیه ۱؛ اعمال رسولان فصل ۱۰ آیه ۳۸). بنابراین خدای پدر همه این امور را بوسیله روح القدس به انجام می رساند.

هیچ کدام از نمونه ها و مثال ها، قادر به ارائه توصیف کاملی از تثلیث نمی باشند. تخم مرغ بدون پوسته و سفیده و زرده اش دیگر تخم مرغ نیست؛ و هر یک از اجزاء آن نیز به تنهایی تخم مرغ نیست. پدر، پسر و روح القدس قسمتی از خدا نمی باشد بلکه هرکدام به تنهایی خدا هستند. مثال آب نیز شاید تا اندازه ای بهتر باشد، اما باز هم در توصیف کامل تثلیث ناتوان است. جامد، مایع و گاز سه حالت متفاوت آب می باشند. پدر، پسر و روح القدس نیز سه حالت مختلف از یک ذات الهی می باشند؛ در حالی که هر یک نیز از الوهیت برخوردارند. شاید هرکدام از این مثالها تصویری از تثلیث ارائه دهند. اما این تصاویر هرگز کامل و بی نقص نمی باشد. خدای کامل و نامحدود را نمیتوان با مثال های محدود و ناقص انسانی توصیف نمود. تثلیث همواره در تاریخ کلیسا مسئله ای تفرقه انگیز بین کلیساها بوده است. در حالیکه جنبه های اساسی تثلیث به وضوح در کتاب مقدس بیان شده اند و برخی مسائل حاشیه ای دیگر آشکارا برای ما توضیح داده نشده است. پدر خداست، پسر خداست و روح القدس خداست اما فقط یک خدا

وجود دارد، این نظر کتاب مقدس درباره تثلیث است. می توان درباره تثلیث بیش از این بحث کرد اما کاملاً غیرضروری می باشد. بهتر است بجای تلاش برای درک تثلیث با ذهن محدود بشری خود، تمرکز خود را فقط بر روی بزرگی خداوند قرار دهیم. ”و که چه خدای پرجلالی داریم! حکمت و دانش و ثروت او چه عظیم است! مشیت و راههای او فوق ادراک ماست! کیست که بتواند فکر خداوند را درک کند؟ چه کسی آنقدر داناست که بتواند مشورتی به خدا بدهد و یا او را راهنمایی کند؟” (رومیان فصل ۱۱ آیه های ۳۳ تا ۳۴).

پایان این مقاله

منبع: gotquestions